

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 386/05
23.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", protiv osporenog rešenja tužene Savezne uprave carina 01/1 br. U/II-721 od 24.7.2001. godine, čiji je pravni sledbenik Ministarstvo finansija Republike Srbije - Uprava carina, u carinskom predmetu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Savezne uprave carina 01/1 br. U/II-721 od 24.7.2001. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog organa odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Surčin br. U/I-41009-18/2001. od 22.5.2001. godine, a kojim se stavom I dispozitiva ispravlja JCI J1 br. 1807 od 24.4.2000. godine, CI Terminal Beograd, tako da podaci za robu iz nimenovanja 01 glase na način bliže određen tim stavom dispozitiva, dok se stavom II dispozitiva istog rešenja obavezuje tužilac na isplatu iznosa od 304.178,40 dinara na ime carine i drugih uvoznih dažbina za robu ocarinjenu po ovoj carinskoj ispravi.

Tužilac podnetom tužbom Saveznom sudu, pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. U tom smislu navodi da je uveo specijalno vozilo za sakupljanje i odvoženje smeća koje po svim karakteristikama spada u specijalna vozila, oslobođeno od plaćanja carine, a ne o motornom vozilu za prevoz robe, o čemu svedoče eksportne deklaracije Evropske unije kao i svrstavanje ovog vozila od strane proizvođača u grupu specijalnih vozila. Kako je tuženi predmetno vozilo pogrešno tarifirao i ocarinio sa stopom carine od 25%, umesto 5%, to tužilac predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi, kao nezakonito.

Savezna uprava carina kao tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložila je da sud tužbu odbije.

Sud Srbije i Crne Gore koji je preuzeo nerešene predmete Saveznog suda, postupajući u skladu sa odredbom čl. 12. st. 2. Zakona za sprovođenje Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora i čl. 129. Zakona o Sudu Srbije i Crne Gore ("Službeni list SCG", br. 26/03), dopisom Su. Br. 96/2-04 od 31.12.2004. godine ustupio je spise predmeta Saveznog suda Us. Br. 844/2001 na nadležnost Vrhovnom sudu Srbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu odredbe čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), ističući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahtevima iz tužbe u skladu sa odredbom čl. 39. st. 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je navedenu odluku iz dispozitiva istog doneo sa razloga što je, između ostalog, ocenio da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je naknadnom kontrolom dokumenata od strane revizionog organa zapisnikom D-85/1 od 28.12.2000. godine, utvrdio da su u konkretnom slučaju predmet carinjenja bila vozila za sakupljanje i odvoz smeća koja se pravilno svrstavaju u tarifni br. 8704.220080 Carinske tarife, sa stopom carine 25%, odnosno da je carinarnica u toj kontroli našla da tužilac nije u JCI J1 br. 1807 od 24.4.2000. godine, naveo tačne podatke u pogledu svrstavanja robe, sa kog razloga je i donela ožalbeno rešenje primenom odredbe čl. 139. st. 1. Carinskog zakona. U postupku po žalbi tuženi organ je u cilju utvrđivanja relevantnog činjeničnog stanja pribavio mišljenje Odeljenja za carinsku tarifu iznetu u aktu 01/2 br. U/II-721 od 20.7.2001. godine, pa je ocenio da se u konkretnom slučaju radi o uvezenom motornom vozilu koje se sa aspekta carinske tarife svrstava u carinski stav kako je to bliže određeno dispozitivom ožalbenog rešenja, a što proizilazi i iz zauzetog stava Komentara Carinske tarife, sa kog razloga je žalbu odbio, kao neosnovanu.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, ovaj spor se za sada ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zbog toga što su činjenice u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, pa je iz istog izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja i što su u upravnom postupku povređena pravila postupka, a što je bilo od uticaja na rešavanje ove uprave stvari. Naime, po nalaženju ovog suda ne mogu se prihvatiti kao dovoljni razlozi samo neprihvatanje Komisije carinskog organa da se u konkretnom slučaju ne radi o specijalnom vozilu, bez da je pritom obrazloženo zbog čega ta komisija zaključuje i ne prihvata dokaze koje je tužilac priložio uz žalbu i to potvrdu Privredne komore Jugoslavije - Udruženja saobraćaja, Komisije za raspodelu kontigenata za uvoz specijalnih i priključnih vozila br. 22/A-III-70 od 03.12.1991. godine, mišljenje Saveznog sekretarijata za energetiku i industriju 05 br. 2476/1 od 04.12.1991. godine, kao i dopis proizvođača ovog vozila

Sekretarijata za Energetiku i Industriju od br. 2170/1 od 01.12.2001. godine, kao i dopis proizvođača ovog vozila iz Nemačke od 08.6.2001. godine. Postupajući na ovaj način tuženi organ je povredio pravila postupka i to odredbu čl. 235. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), s obzirom da u obrazloženju osporenog rešenja nije ocenio navode i dokaze priložene uz žalbu a kojima se ukazuje da se radi o uvezenom specijalnom vozilu čija je prvenstvena namena sakupljanje, mlevenje, presovanje i sabiranje smeća i njegova priprema za spaljivanje ili reciklažu, čime neposredno služi za zaštitu čovekove životne i radne sredine. Osim toga, iz spisa predmeta proizilazi da u konkretnom slučaju nije utvrđeno relevantno činjenično stanje na osnovu koga bi se utvrdilo i odredilo u koji tarifni stav predmetno vozilo treba svrstati prema carinskoj tarifi, a od te činjenice zavisi da li je tužilac u obavezi da izvrši doplatu manje plaćene carine od 20%, čime je učinjena povrede pravila postupka i to povredom odredbe čl. 192. st. 1. istog Zakona.

Zbog svega navedenog nadležni organ će u ponovnom postupku otkloniti sve prethodno navedene propuste na koje mu je ukazano ovom presudom i doneti novo na zakonu zasnovano rešenje, pri čemu je vezan pravnim shvatanjem i primedbama ovog suda u pogledu postupka iz iste presude na osnovu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su osnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakona na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe čl. 41. st. 2. u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 23.2.2006. godine, U. 386/05

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK